

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริม
การอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*
THE DEVELOPMENT OF THAI LANGUAGE INSTRUCTIONAL MODEL
FOR ENHANCING READING LITERACY AND COMMUNICATION FOR
STUDENTS OF PRIMARY SCHOOL GRADE 6

จุไรภรณ์ จันทร์จิตตะการ

Churaiporn Chanchittakarn

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakorn Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: cchanchittakarn@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบขั้นตอนการสอนและกลยุทธ์การเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ 2) เพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทย สร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ และ 3) เพื่อ ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่อง และสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีวิจัยแบบในลักษณะผสมผสาน ของการวิจัยและพัฒนา กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งคา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 30 คน ครูผู้สอน ภาษาไทย และผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษากำแพงเพชร จำนวน 9 โรงเรียน และศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ได้มาจากการ เลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบวิเคราะห์ และแบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบ กลยุทธ์ และ ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์การอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ

---

* Received 25 July 2019; Revised 13 August 2019; Accepted 15 August 2019

เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาตามหลักสูตร 4) ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบ 5) เทคนิคการสอน และ 6) การวัดและประเมินผล กลยุทธ์การเรียน การสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้มี 4 กลยุทธ์ เรียกว่ากลยุทธ์ 4 ส คือ 1) กลยุทธ์สร้างเสริมปัญญา 2) กลยุทธ์สร้างองค์ความรู้ 3) กลยุทธ์สร้างทีมสัมพันธ์และ 4) กลยุทธ์สร้างเสริมทักษะการสื่อสาร ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ มี 4 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Check prior knowledge: C) ขั้นที่ 2 ขั้นกระตุ้น ความสนใจ (Arouse interest: A) ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมการอ่าน (Reading activities: R) ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลการอ่าน (Evaluation: E) เรียกว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบแคร์ (CARE Model) ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอน, การอ่านรู้เรื่อง, การสื่อสาร, ประสิทธิภาพ

Abstract

The purposes of this research were 1. To study the stages of teaching process and strategies of learning Thai language to improve reading literacy and communication 2. To develop the model of teaching and learning Thai and

improve reading literacy and communication, and 3. to evaluate the model of teaching Thai to improve reading literacy and communication for the students of primary school sixth grade. This research is mixed methods research as developed groups of people from 30 students of primary school sixth grade Watthungkha school in Songkhla primary educational service area office two, Thai teachers, executive directors of school in affiliated with Kamphaeng Phet from nine schools, and educational supervisor in Songkhla primary educational service area office two by selected from specific person (Purposive Selection). The data were gained from analysis and synthetic documents including with strategy and the teaching methods to improve reading literacy and communication. Next step, test and evaluate student progress of reading literacy and communication. Afterward survey of student's satisfaction and people who joined this program. the analyze data from percentage, average, standard deviation, and t-test dependent

The results indicated as following details

the structure of teaching methods to improve reading literacy and communication, there were 6 topics 1. theory, principles of idea 2. the purpose 3. content of course 4. teaching and learning methodology 5. teaching techniques, and 6. evaluation of learning strategies. 2. Teaching Thai to improve reading literacy and communication, there were 4 topics 1. intelligence strategy 2. Knowledge strategy 3. relationship building strategies 4. strategies of improving communication skills. Moreover, Stages of teaching Thai to improve reading literacy and communication, there were 4 steps 1. Check prior knowledge: C 2. Arouse interest: A 3. Reading activities: R 4. Evaluation: E.; all of 4 steps called CARE Model. the results of this model to students of primary school sixth grade was indicated that students have higher scores after followed this program. The significance at the .05 level. The result of learning Thai languages after followed

the program higher than before. The satisfaction of students and people who joined this program in high level. This program was evaluated a quality by professionals with high level.

Keywords: The model of teaching and learning. Reading Literacy, Communication, Effectiveness.

บทนำ

ประเทศไทยมีการประเมินคุณภาพผู้เรียนที่มุ่งเน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) จากผลการทดสอบระดับชาติชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น (ป.3, ป.6 ม.3 และ ม.6) ผลการประเมินระดับชาติ (O-Net) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย้อนหลังไป 4 ปี ในปีการศึกษา 2555 – 2558 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 44.68 ,44.25,44.88 และ 49.93 ตามลำดับ ซึ่งผลการประเมินในภาพรวมระดับประเทศมีค่าเฉลี่ยยังไม่ถึงร้อยละ 50 บางกลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 25 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ไม่ถึง 1 ใน 4 ของความรู้ที่เรียนมา ปัญหาการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของความคิดขั้นสูง โรงเรียนจึงต้องพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ศักดิ์ดา กะแหยมเตบ นพรัตน์ ชัยเรือง และ ประยงค์ ชูรักษ์, 2561)

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการอ่านและการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น ผู้เรียนจะสนุกสนานสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้ เพราะกลยุทธ์การเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การนำตนเอง (Self - Directed) อย่างกระตือรือร้น เป็นการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน (นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์, 2561) เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการสื่อสาร การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมจะก่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและความมั่นใจในตนเองมากขึ้น (Oxford, Rebecca, 1990) อาทิ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของอ็อกฟอร์ด (Oxford, Rebecca, 1990) เวนเดน (Wenden, A & Rubin, Joan, 1987) โอมอลลี และชาโมต์ (O'Malley, J. M. & Chamot, A. U, 1990) ประกอบด้วย กลยุทธ์ทางปัญญา (Cognitive Strategies) กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) กลยุทธ์อภิปัญญา

(Metacognitive Strategies) และกลยุทธ์การสื่อสาร (Communication Strategies) ซึ่งมีนักวิจัยที่ได้นำเอา กลยุทธ์เหล่านี้มาใช้พัฒนาทักษะการอ่านโดยให้เหตุผลว่ากลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น (วรัญญา โอภาสี, 2554) โดยเฉพาะในด้านกลยุทธ์อภิปัญญา เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้นักเรียนตระหนักรู้ถึงกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ มีการวางแผนควบคุม และตรวจสอบ กระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ด้วยตนเอง นับเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญวิธีหนึ่ง นอกจากนี้กลยุทธ์ทางปัญญาจะช่วยให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (พัชรี ทองเรือง, ปัญญา เลิศไกร และกันตภณ หนูทองแก้ว, 2560) สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยใช้กิจกรรมฝึกหัด วิเคราะห์ การให้ข้อมูลย้อนกลับ กลยุทธ์การจำ ช่วยให้นักเรียนจำ สามารถสื่อสารเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน โดยถ่ายทอดออกมาในรูปต่าง ๆ เช่น การเขียนแผนภูมิเล่าเรื่อง การทำหนังสือเล่มเล็กตลอดจนการเขียนเรื่องใหม่โดยใช้เค้าโครงจากเรื่องที่อ่าน

การนำวิธีการสอนอ่านหลาย ๆ วิธี มาใช้ร่วมกับกลยุทธ์การเรียนการสอน ประสานกับทฤษฎีการเรียนการสอนพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งทักษะและประสบการณ์ ในการอ่านเนื้อหาแต่ละประเภทให้รู้เรื่อง สามารถสื่อสารเรื่องราวนั้น ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดั่งนั้นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงควรทำความเข้าใจรูปแบบการสอนหลาย ๆ วิธีดัดแปลงให้เหมาะสมกับผู้เรียน (กิตติยวดี บุญชื้อ, 2548) ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจะต้องผ่านการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระเบียบระบบ โดยคำนึงถึงทฤษฎี หลักการและกลยุทธ์ต่าง ๆ ตลอดจนการจัดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กันและสอดคล้องกันอย่างลงตัว (ทิตินา แคมมณี, 2548) จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ ขั้นตอน และกลยุทธ์การเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) โดยกำหนดขั้นตอนและกระบวนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ กลยุทธ์และขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้

การวิจัยระยะนี้มีขั้นตอนการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ กลยุทธ์ และขั้นตอนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ กลยุทธ์และขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสาร ขั้นตอนที่ 3 สังเคราะห์องค์ประกอบ กลยุทธ์ และขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ โดยการสังเคราะห์ตามแนวคิดของ (สุภางค์ จันทวานิช, 2557) และ (รัตนะ บัวสนธ์, 2556) ตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้อง เหมาะสม โดย หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญโดยนำผลจากการวิเคราะห์ค่า IOC มาพิจารณาเพื่อปรับปรุงองค์ประกอบ กลยุทธ์และขั้นตอนการเรียนการสอนเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการพิจารณาสร้างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนระดับ ประถมศึกษาต่อไป

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การวิจัยระยะนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิด ADDIE model ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การนำไปใช้ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้าง

เสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้มี 5 ขั้นตอน คือ 1) วิเคราะห์กรอบแนวคิดการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ เป็นการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการลักษณะอันพึงประสงค์ ในการจัดการสอนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา 2) ออกแบบการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 3) ตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงร่างรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของร่างรูปแบบ พร้อมทั้งเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนการสอน ผลการประเมินร่างรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 1.08) นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข 4) ทดลองนำร่อง และประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 กับกลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการทดลองที่มีกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) ทดลองนำร่องแบบเดี่ยว (1:1) และแบบกลุ่ม (1:10) จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านควนนา และแบบสนาม (1:100) จากโรงเรียนบ้านคลองต่อ (ทิวรัตน์อุปถัมภ์) 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง 5) ตรวจสอบและยืนยันการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปรับปรุงตามข้อปัญหาที่พบในขั้นตอนนี้เพื่อให้รูปแบบการเรียนการสอนมีความสมบูรณ์มากขึ้น

ระยะที่ 3 การประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริม การอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในการวิจัยระยะนี้มี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งคา อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน ดำเนินการใช้รูปแบบการเรียนการสอนอ่าน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 รวม 10 สัปดาห์ ใช้สอนในวันพฤหัสบดี และวันศุกร์ วันละ 1.5 ชั่วโมง เป็นเวลา 30 ชั่วโมง โดยใช้แผนการทดลองที่มีกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) ประเมินผลก่อนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประเมินความพึงพอใจ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องหลังเรียน นำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความต่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 เผยแพร่รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยเผยแพร่ให้แก่ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ในคราวประชุมจัดทำสื่อการเรียนการสอน และการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรในการประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ด้วย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ กลยุทธ์และขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ กลยุทธ์และขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี 2) จุดประสงค์ 3) เนื้อหา 4) ขั้นตอนการสอน 5) เทคนิคการสอนและ 6) การวัดและประเมินผล กลยุทธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้มี 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ 4 สร้าง 1) สร้างสรรค์ทางปัญญา 2) สร้างเสริมทักษะการสื่อสาร 3) สร้างทีมสัมพันธ์ และ 4) สร้างองค์ความรู้ ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ พบว่ามี 4 ขั้นตอน เรียกว่าขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ แคร่ (CARE model) คือ ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบความรู้เดิม (Check prior knowledge: C) ขั้นตอนที่ 2 กระตุ้นความสนใจ (Arouse interest: A) ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมการอ่าน (Reading activities: R) และขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลการอ่าน (Evaluation: E)

ผลการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ ในด้านองค์ประกอบโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51) ด้านกลยุทธ์การเรียนการสอนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.50) และด้านขั้นตอนการเรียนการสอนโดยภาพรวมมี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40) และผลจากการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ในระดับประถมศึกษาด้านการใช้ประโยชน์ (Utility) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) ด้านความเหมาะสม (Propriety) และด้านความถูกต้อง (Accuracy) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.48) ผลการทดลองนำร่องกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านควนนา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 คน แบบกลุ่มเล็ก เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านควนนา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 คน และแบบภาคสนาม ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองต่อ (ทวีรัตน์อุปถัมภ์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 32 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 76.50/78.33 , 75.78/79.83 และ 78.41/80.10 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ (Reading Literacy) ของนักเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนวัดทุ่งคา พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.22) ผลจากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าครูผู้สอนได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนในครั้งต่อไปให้มีคุณภาพมากขึ้น และผู้ที่เกี่ยวข้องให้คะแนนความสอดคล้องเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยอภิปรายผลใน 3 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ กลยุทธ์ และขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี 2) จุดประสงค์ 3) เนื้อหา 4) ขั้นตอนการสอน 5) เทคนิคการสอน และ 6) การวัดและประเมินผล กลยุทธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้มี 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ 4 สร้าง 1) สร้างสรรค์ทางปัญญา 2) สร้างเสริมทักษะการสื่อสาร 3) สร้างทีมสัมพันธ์ และ 4) สร้างองค์ความรู้ ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ พบว่ามี 4 ขั้นตอน เรียกว่าขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบแคร์ (CARE model) คือ ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบความรู้เดิม (Check prior knowledge: C) ขั้นตอนที่ 2 กระตุ้นความสนใจ (Arouse interest: A) ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมการอ่าน (Reading activities: R) และขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลการอ่าน (Evaluation: E)

ผลจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบตามแนวคิดของ (ทิตินา แชมมณี, 2548) กลยุทธ์การสอนภาษา 4 กลยุทธ์ จากแนวคิดของ (Wenden, A & Rubin, Joan, 1987) และขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ 4 ขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยมีการศึกษาและสังเคราะห์ความรู้ด้านการอ่านและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยยึดถือแนวคิดทฤษฎี หลักการพื้นฐานเป็นกรอบในการศึกษารูปแบบการอ่าน กลยุทธ์การอ่านและขั้นตอนการอ่าน อย่างหลากหลายและผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนการสอนการอ่านของนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ด้วยการศึกษาปัญหาด้านการอ่านที่เกิดขึ้นกับนักเรียน แล้วสังเคราะห์เอกสารหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน แนวคิด ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นขั้นตอนการสอนอ่านที่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง ว่าสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างได้ผล ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ จอยซ์และวิลล์ (Joyce, B.R., & Weil, M,

2000) ที่ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงถึงในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนว่าผู้วิจัยไม่ควรยึดรูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพียงรูปแบบเดียว และการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจะต้อง คำนึงถึงทฤษฎี หลักการและกลยุทธ์ต่าง ๆ ตลอดจนการจัดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กันและสอดคล้องกันอย่างลงตัว (ทีศนา แชมมณี, 2548)

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ กลยุทธ์การเรียนการสอนภาษาและขั้นตอนการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการสังเคราะห์จากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานของการสอนที่ดีเรียงเรียงไว้อย่างเหมาะสม โดยมีการผสมผสานแนวคิดจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การเรียนการสอนและขั้นตอนการเรียนการสอน การพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน มีความสอดคล้อง สัมพันธ์ และส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีการตรวจสอบคุณภาพโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ได้ประเมินความสอดคล้องของขั้นตอนการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน เรียกว่าขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ แคร่ (CARE model) คือ ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบความรู้เดิม (Check prior knowledge: C) ขั้นตอนที่ 2 กระตุ้นความสนใจ (Arouse interest: A) ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมการอ่าน (Reading activities: R) และขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลการอ่าน (Evaluation: E)

ผลการวิจัยนี้ แสดงว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้เกี่ยวกับองค์ประกอบ กลยุทธ์และขั้นตอนการเรียนการสอนอ่านที่สอดคล้องส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 76.50/78.33 , 75.78/79.83 และ 78.41/80.10 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเลือกเนื้อหาการอ่านที่หลากหลาย น่าสนใจ เช่น บทความ นิทาน บทร้อยกรอง บทเพลง โฆษณา และเรื่องสั้น นำมาจัดกิจกรรมตามรูปแบบ CARE Model เป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนอ่านเป็นไปตามลำดับขั้น นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำทักษะกระบวนการอ่านนี้ไปใช้

ในการอ่านในชีวิตประจำวันได้อย่างสร้างสรรค์ โดยสังเกตและประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยในระดับมาก แสดงว่านักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรมตามรูปแบบการอ่าน มีเจตคติที่ดี รวมทั้งความรู้สึกสนุกสนานในการอ่าน ซึ่งการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่ตนเองพึงพอใจจะประสบผลสำเร็จมีผลการเรียนรู้ที่ดี (กิจจา กำแพง, 2550) นอกจากนี้สื่อในการจัดการเรียนการสอนมีภาพประกอบการอ่านทุกแผนซึ่งเป็นภาพที่มีสีสันสวยงาม น่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะอ่าน ซึ่งภาพประกอบสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ (หนึ่งฤทัย วามตา, 2554) และ (ลออ คันธวงศ์, 2551) ที่ได้ ใช้กิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อการอ่าน สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้อยากอ่าน ตลอดจนการทำกิจกรรมร่วมกันตามกลยุทธ์คู่มือสัมพันธ จะช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการดูแลเอาใจใส่ร่วมรับผิดชอบงานด้วยกันรู้จักการรับฟังข้อคิดเห็นของผู้อื่น ร่วมกันวิจารณ์สิ่งที่อ่านอย่างสร้างสรรค์

3. ประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ทดลองใช้กับกลุ่มประชากร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งคา มีผลการประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และจากการสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทย และผู้บริหารสถานศึกษา 9 โรงเรียนเครือข่ายสถานศึกษากำแพงเพชร ให้ความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ทิศนา แคมมณี, 2548) ที่กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนต้องมีการคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาใช้เป็นสื่อประกอบการอ่านตามรูปแบบการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญคือ ต้องมีภาพประกอบ กิจกรรมการเรียนการสอน

สอนก็ต้องให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน เพราะการที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยสิ่งที่ตนเองสนใจก็จะทำให้ประสบผลในการเรียนได้ดี ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้การพัฒนาการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ของนักเรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

สรุป

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นรูปแบบที่สามารถปรับใช้ได้กับนักเรียนทุกชั้น โดยการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ แทรกด้วยกลยุทธ์การเรียนการสอนภาษา 4 กลยุทธ์ ที่สามารถช่วยส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบมีความสมบูรณ์ขึ้น ร่วมกับขั้นตอนการอ่าน 4 ขั้นตอนครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบไปปรับใช้พัฒนาการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ให้กับนักเรียนโดยปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และระดับชั้นและสามารถนำไปปรับใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการอ่านเนื้อหาสาระได้เข้าใจยิ่งขึ้น

2. การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา กลยุทธ์สร้างทีมสัมพันธ์ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน การทำงานเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม เป็นการปลูกฝังการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เสนอความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมให้กระบวนการทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นการเสริมประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคมในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 นักเรียนควรได้พัฒนาทักษะการอ่านรู้เรื่อง ตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ได้เรียนเคร่งครัดตามขั้นตอน เพื่อฝึกทักษะการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนชอบอ่าน บทความ หรือนิทานจากสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

1.2 ครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระทุกระดับชั้นที่นำรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาไปใช้ ควรมีการประชุม

ชี้แจง และทำความเข้าใจให้ชัดเจนเกี่ยวกับการนำรูปแบบไปใช้ จะต้องเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำข้อมูลการวิจัย และรูปแบบการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ไป กำหนดนโยบายเชิงรุกให้ครูทุกกลุ่มสาระ ทุกระดับชั้นได้มีการประยุกต์ใช้รูปแบบไปจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ควรมีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบ และในการพัฒนาครูควรมีการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ในการพัฒนาวิชาชีพ (PLC) และควรมีการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูให้ใช้รูปแบบอย่างเคร่งครัด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาสมรรถนะครูตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2.2 ควรมีการนำเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ มาบูรณาการการอ่านโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างเสริมการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่นสภาพแวดล้อม ครอบครัว ที่มีผลการอ่าน ที่อาจจะส่งผลไปสู่การอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการเรียนรู้และการเป็นผู้อ่านที่ยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กิจจา กำแหง. (2550). กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงและต่ำ. วารสารมนุษยศาสตร์, 4(2), 41-63.

กิตติยวดี บุญชื้อ. (2548). รายงานการสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาครูทั้งโรงเรียน ประสพการณ์จากโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์จำกัด.

ทิตินา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์. (2561). การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนโดยใช้กระบวนการวิจัยวารสาร. นาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 9(1).
- พัชรี ทองเรือง, ปัญญา เลิศไกร และ กันตภณ หนูทองแก้ว. (2560). รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน. นาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 9(2).
- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2556). วิธีการเชิงผสมผสานสำหรับการวิจัยและประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลออ คันธวงศ์. (2551). ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วรัญญา โอภาสี. (2554). การใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักดา กะแหยมเตบ นพรัตน์ ชัยเรือง และประยงค์ ชูรักษ์. (2561). แนวทางการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2. นาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 10(2).
- สุภาวงศ์ จันทวานิช. (2557). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หนึ่งฤทัย วามตา. (2554). การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือร่วมกับสื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Joyce, B.R., & Weil, M. (2000). *Models of Teaching* (6th ed). Massachusetts: Allyn & Bacon.
- O'Malley, J. M. & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.

Oxford, Rebecca. (1990). Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know. New York: Newbury House Publishers.

Wenden, A & Rubin, Joan. (1987). Learner Strategies in Language Learning. New Jersey: Prentice Hall.